

Кирилъ (Константинъ) и Методий.

Кирилъ и Методий—тъзи славни български Апостоли, произхождахѫ отъ добрѫ фамилиѧ. Татку имъ ся паричаше Левъ и бѣше чиновникъ въ Солунъ. Методий—по голѣмый братъ, отъ първо бѣше управителъ въ единъ Славянскѫ областъ; послѣ стана монахъ и живя иѣkolко времѧ въ горѫ-тѫ Олимбъ и въ Цариградъ. Въ то време въ Цариградъ живѣше и българска-та царкия, която имаше за наставникъ Методия. Когато ся върна царкия-та въ Преславъ, заедно съ неї доди и Методий, който успѣ да обърци въ христіанство по първо дворъ-тъ, а послѣ и цѣлъ български народъ. Къту Българинъ, Методий съ ревностъ ся залуви за таѫ спасителнѫ и голѣмѫ работѫ и съ помощъ-тѫ на брата си Кирилла усъвършенствова, или състави славянскѫ-тѫ азбука и преведи иѣkolко отъ священны-тѣ книги на българскій языкъ, както: Евангелie-то, Апостолъ-тъ, Псалтиръ, Служебникъ, Часословъ, Требникъ, Осмогласникъ и други. Сички-тѣ си трудове Методий посвети за да утвърди христіанство-то между народа си и да подкреплява слабѫ-тѫ, едвамъ що бѣше изникналъ иладж-тѫ българскѫ църквѫ. И той ходеше по цѣлѫ Българинъ, проповѣдващ христіански-тѣ истины и утвърждаваше народъ-тъ въ правила-та на истини-тѫ вѣрj. Когато ся памираше Методий въ столицѫ-тѫ, занимаваше ся съ царьтъ. Борисъ отъ неговы-тѣ уста получаваше наставление и просвѣщеніе и почти въ сякѫ единъ работѫ, колто ся ка-